

Cauza C-33/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

23 ianuarie 2020

Instanța de trimitere:

Landgericht Ravensburg (Germania)

Data deciziei de trimitere:

7 ianuarie 2020

Reclamant:

UK

Pârâtă:

Volkswagen Bank GmbH

Obiectul procedurii principale

Contract de credit pentru consumatori – Drept de retragere – Informații care trebuie menționate – Directiva 2008/48/CE

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea dreptului Uniunii, articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1. Articolul 10 alineatul (2) litera (l) din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că în contractul de credit:

a) trebuie menționată, ca valoare absolută, rata dobânzii de întârziere aplicabilă la încheierea contractului de credit sau, cel puțin, rata dobânzii de referință

aplicabilă (în speță, rata dobânzii de bază, în conformitate cu articolul 247 din BGB), din care este stabilită, printr-o majorare, rata dobânzii de întârziere aplicabilă (în speță, de cinci puncte procentuale, în conformitate cu articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB)?

b) trebuie explicat în mod concret mecanismul de ajustare a ratei dobânzii de întârziere sau, cel puțin, trebuie să se facă trimitere la normele naționale care furnizează informații cu privire la ajustarea ratei dobânzii de întârziere (articolul 247 și articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB)?

2. Articolul 10 alineatul (2) litera (r) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că în contractul de credit trebuie menționată o metodă de calcul concretă, inteligibilă pentru consumator, pentru stabilirea compensației aferente rambursării anticipate a creditului, astfel încât consumatorul să poată calcula, cel puțin cu aproximație, cuantumul compensației aferente rezilierii anticipate?

3. Articolul 10 alineatul (2) litera (s) din Directiva 2008/48/CE trebuie interpretat în sensul că în contractul de credit:

a) trebuie menționate și drepturile de reziliere ale părților la contractul de credit prevăzute de dreptul național, în special dreptul de reziliere al împrumutatului pentru un motiv serios, în conformitate cu articolul 314 din BGB, în cazul contractelor de credit pe durată determinată?

b) în privința tuturor drepturilor de reziliere ale părților la contractul de credit, trebuie menționate termenul și forma prevăzute pentru notificarea de reziliere, în cazul exercitării dreptului de reziliere?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (denumită în continuare „Directiva 2008/48”), articolul 10

Dispozițiile naționale invocate

Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche [Legea de punere în aplicare a Codului civil] (denumită în continuare „EGBGB”), articolul 247 paragrafele 3, 6 și 7

Bürgerliches Gesetzbuch [Codul civil] (denumit în continuare „BGB”), în special articolele 247, 288, 314, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492 și 495

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 La 19 decembrie 2015, reclamantul a încheiat cu pârâta un contract de credit cu o valoare netă de 10 671,63 euro în scopul achiziționării unui autovehicul VW Passat Variant 2,0 TDI destinat utilizării private.
- 2 Vânzătoarea autovehiculului a fost o reprezentanță auto din Sindelfingen. Prețul de vânzare s-a ridicat la suma de 15 200 de euro. Reclamantul a plătit vânzătoarei un avans de 5 000 de euro și a finanțat suma rămasă de 10 200 de euro, precum și prima unică pentru o asigurare de protecție a plăților de 471,63 de euro, așadar, în total, 10 671,63 euro, prin intermediul creditului menționat mai sus.
- 3 Pârâta a folosit serviciile vânzătoarei pentru pregătirea și încheierea contractului de credit. În special, aceasta a acționat în calitate de intermediar de credit pentru pârâtă și a utilizat formularele de contract puse la dispoziție de către aceasta. În contractul de credit s-a convenit ca reclamantul să ramburseze suma împrumutată începând din 15 februarie 2016, în 48 de rate lunare egale și o ultimă rată de plată la 16 februarie 2020.
- 4 Reclamantul a plătit cu regularitate ratele convenite. Totuși, prin scrisoarea din 22 ianuarie 2019, acesta și-a retras declarația de voință exprimată la încheierea contractului de credit. Pârâta a respins retragerea.
- 5 În opinia reclamantului, ca urmare a retragerii din 22 ianuarie 2019, contractul de credit s-ar fi transformat într-un raport obligațional de restituire. Prin intermediul acestei acțiuni, reclamantul urmărește să se stabilească faptul că începând din 22 ianuarie 2019 nu mai este obligat să plătească ratele de credit către pârâtă. De asemenea, el solicită pârâtei rambursarea ratelor de credit plătite până în prezent, precum și avansul plătit vânzătoarei, în schimbul restituirii autovehiculului achiziționat.
- 6 Pârâta consideră că notificarea retragerii s-a efectuat cu întârziere și, prin urmare, retragerea este lipsită de efecte. Aceasta susține că nu a încetat contractul de credit și solicită, în consecință, respingerea acțiunii.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 7 Soluționarea litigiului depinde de răspunsul la întrebările preliminare privind interpretarea articolului 10 alineatul (2) literele (l), (r) și (s) din Directiva 2008/48.

Dacă retragerea din contractul de credit a produs efecte, în conformitate cu articolul 495 alineatul 1 și cu articolul 355 alineatul 1 din BGB, reclamantul nu ar mai fi obligat prin contractul de credit și nu ar mai datora alte rate de credit. Potrivit articolului 495 alineatul 1 din BGB, împrumutatul dispune de un drept de retragere, în temeiul articolului 355 din BGB, în cazul unui contract de credit de consum. Potrivit articolului 355 alineatul 1 din BGB, consumatorul și întreprinzătorul încetează să mai fie legați de declarația de voință efectuată la

încheierea contractului dacă consumatorul și-a retras declarația de voință în termen.

- 8 De asemenea, în conformitate cu articolul 357a („Consecințele juridice ale retragerii din contractele de servicii financiare”) alineatul 1 din BGB, reclamantul ar putea solicita rambursarea ratelor de credit plătite până în prezent pârâtei. În temeiul acestei dispoziții, prestațiile primite trebuie restituite în termen de cel mult 30 de zile.
- 9 În cazul eficacității retragerii, în conformitate cu articolul 358 alineatul 2 din BGB, reclamantul ar înceta să mai fie obligat prin contractul de vânzare-cumpărare. În temeiul acestei dispoziții, în cazul în care consumatorul și-a retras în mod valabil declarația de voință efectuată la încheierea contractului, încetează de asemenea să mai fie obligat prin declarația sa de voință referitoare la un contract legat de acel contract de credit de consum, având ca obiect livrarea unui bun. Contractul de vânzare-cumpărare și contractul de împrumut constituie contracte legate, în sensul articolului 358 alineatul 3 din BGB.
- 10 În acest caz, în conformitate cu articolul 358 alineatul 4 prima teză și cu articolul 357 alineatul 1 din BGB, reclamantul ar putea solicita pârâtei inclusiv avansul pe care l-a plătit vânzătoarei, întrucât, în conformitate cu articolul 358 alineatul 4 a cincea teză din BGB, retragerea din contractul finanțat ar trebui să se efectueze exclusiv între împrumutat și creditor. În privința retragerii dintr-un contract legat, printre altele, articolul 358 alineatul 4 prima teză din BGB face trimitere la articolul 357 alineatul 1 din BGB. Acest articol reglementează consecințele juridice ale retragerii din contracte care nu sunt contracte de servicii de finanțare și prevede că prestațiile primite trebuie restituite în termen de cel mult 14 zile.
- 11 Eficacitatea declarației de retragere a reclamantului presupune ca termenul de retragere de două săptămâni prevăzut la articolul 355 alineatul 2 prima teză din BGB să nu fi expirat încă la data notificării retragerii, 22 ianuarie 2019. Potrivit articolului 356b alineatul 2 prima teză din BGB, termenul de retragere nu începe totuși să curgă în cazul în care nu sunt incluse complet în contractul de credit informațiile obligatorii prevăzute la articolul 492 alineatul 2 din BGB și la articolul 247 paragrafele 6-13 din EGBGB. Într-un asemenea caz, curgerea termenului prevăzut la articolul 356b alineatul 2 a doua teză este declanșată numai odată cu includerea informațiilor obligatorii.
- 12 În prezenta cauză, se poate considera că există informații obligatorii incomplete, în special, atunci când cel puțin una dintre informațiile obligatorii prevăzute la articolul 10 alineatul (2) literele (l), (r) sau (s) din Directiva 2008/48 (sau una dintre informațiile obligatorii prevăzute de dispozițiile naționale corespunzătoare, articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 1, paragraful 3 alineatul 1 punctul 11 din EGBGB, articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 5 din EGBGB și articolul 247 paragraful 7 punctul 3 din EGBGB) nu este inclusă în mod corect în contractul de credit.

Cu privire la întrebările preliminare 1.a) și 1.b)

- 13 Potrivit reglementării naționale prevăzute la articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 1 și paragraful 3 alineatul 1 punctul 11 din EGBGB, este necesară menționarea în mod clar și inteligibil a ratei dobânzii de întârziere și a măsurilor pentru ajustarea acesteia, dacă este cazul.
- 14 În speță, contractul de credit conține următoarele informații în această privință:
 „În urma rezilierii contractului vă vom percepe rata legală a dobânzii de întârziere. Rata anuală a dobânzii de întârziere este cu cinci puncte procentuale în plus față de rata dobânzii de bază respective.”
- 15 Cu privire la chestiunea caracterului concret al informațiilor incluse în contract în temeiul articolului 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 1 și paragraful 3 alineatul 1 punctul 11 din EGBGB, există opinii divergente în jurisprudența și doctrina naționale. Potrivit unei opinii răspândite, este suficientă reproducerea reglementării legale prevăzute la articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB potrivit căreia rata dobânzii de întârziere este cu cinci puncte procentuale în plus față de rata dobânzii de bază respective. Într-o altă opinie, trebuie să se indice valoarea absolută a ratei dobânzii de întârziere aplicabile și să se explice concret modul de ajustare a dobânzii de întârziere.
- 16 Pentru interpretarea dreptului național, este determinant modul în care trebuie interpretată cerința prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (l) din Directiva 2008/48 care reglementează acest domeniu privind menționarea în mod clar și concis a informațiilor privind „rata dobânzii, în cazul plăților restante, aplicabilă la data încheierii contractului de credit și măsurile pentru ajustarea acesteia și, dacă este cazul, orice penalități datorate în caz de neplată”.
- 17 Faptul că în contract este preluat conținutul reglementării legale a dobânzii de întârziere prevăzute de dreptul național (în speță, articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB) ar putea fi considerat suficient în raport cu cerințele dispoziției directivei.
- 18 Cu toate acestea, nu se impune o asemenea interpretare a articolului 10 alineatul (2) litera (l) din Directiva 2008/48. Mențiunea cuprinsă în directivă, în plus față de reglementarea națională, „aplicabilă la data încheierii contractului de credit” și cerința privind claritatea și concizia ar putea susține argumentul potrivit căruia rata dobânzii de întârziere aplicabilă în prezent trebuie menționată cât mai exact, așadar, ca valoare absolută sau, cel puțin, trebuie indicat quantumul actual al ratei aplicabile a dobânzii de bază în conformitate cu articolul 247 din BGB ca valoare absolută, întrucât rata actuală a dobânzii de întârziere ar putea fi calculată de consumator printr-o simplă adunare (+ 5 puncte procentuale).
- 19 Claritatea și concizia impuse de directivă ar putea implica, de asemenea, necesitatea explicării mecanismului de ajustare a ratei dobânzii de întârziere, și anume faptul că, potrivit dreptului național, în conformitate cu articolul 247 și cu

articolul 288 alineatul 1 din BGB, rata dobânzii de întârziere este cu cinci puncte procentuale în plus față de o rată a dobânzii de bază comunicată semestrial de Deutsche Bundesbank sau, cel puțin, necesitatea trimiterii atât la articolul 288 alineatul 1 a doua teză din BGB, cât și la articolul 247 din BGB, întrucât ajustarea ratei dobânzii de întârziere poate fi dedusă din aceste dispoziții.

- 20 Întrebările sunt pertinente pentru soluționarea litigiului. Mai precis, în cazul unui răspuns afirmativ la una dintre cele două întrebări preliminare 1 a) și b), informațiile obligatorii prevăzute la articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 1 și paragraful 3 alineatul 1 punctul 11 din EGBGB nu sunt menționate integral, iar retragerea notificată de reclamant a fost efectuată în timp util și în mod efectiv.
- 21 Într-adevăr, în contractul de credit nu este menționată rata dobânzii de întârziere aplicabilă sau, cel puțin, rata dobânzii de referință aplicabilă (rata dobânzii de bază potrivit articolului 247 din BGB) ca valoare absolută. Nici mecanismul de ajustare pentru rata dobânzii de întârziere nu este explicat în contractul de credit.

Cu privire la a doua întrebare preliminară

- 22 Potrivit reglementării naționale prevăzute la articolul 247 paragraful 7 alineatul 1 punctul 3 din EGBGB, în contractul de credit de consum trebuie să fie menționate în mod clar și inteligibil următoarele:

„condițiile și metoda de calcul pentru dreptul la compensație pentru rambursarea anticipată, în măsura în care creditorul intenționează să valorifice acest drept în cazul în care împrumutatul rambursează anticipat creditul.”

- 23 În cazul de față, în contractul de credit se menționează în această privință:

„a) Împrumutatul își poate îndeplini în tot sau în parte obligațiile care îi revin în temeiul acestui contract, în orice moment, înainte de termenul stabilit. [...]

b) [...]

c) Pentru prejudiciile legate direct de rambursarea anticipată, banca poate pretinde o compensație corespunzătoare pentru rambursarea anticipată. Banca va calcula prejudiciul în conformitate cu condițiile matematico-financiare prevăzute de Bundesgerichtshof [Curtea Federală de Justiție] care iau în considerare, în special:

- un nivel al dobânzii modificat între timp;
- fluxurile de trezorerie convenite inițial pentru credit;
- beneficiul nerealizat al băncii;

- sarcina administrativă (cheltuieli de administrare) în legătură cu rambursarea anticipată, precum și
- costurile de risc și costurile administrative economisite ca urmare a rambursării anticipate.

Dacă compensația pentru rambursarea anticipată astfel calculată este mai mare, aceasta va fi redusă la cea mai scăzută dintre următoarele două valori:

- 1 %, respectiv 0,5 % din suma rambursată anticipat, dacă intervalul de timp dintre rambursarea anticipată și rambursarea convenită este mai mic de un an,
- valoarea dobânzii pe care împrumutatul ar fi plătit-o în intervalul de timp cuprins între rambursarea anticipată și rambursarea convenită.”

- 24 Așadar, din dispoziția de mai sus a contractului de credit rezultă că pârâta intenționa să invoce o compensație pentru rambursarea anticipată. Prin urmare, aceasta trebuia să comunice informațiile obligatorii în conformitate cu articolul 247 paragraful 7 punctul 3 din EGBGB. În consecință, pentru soluționarea litigiului, este esențial aspectul dacă informațiile contractuale obligatorii privind condițiile și metoda de calcul a dreptului la compensație pentru rambursarea anticipată sunt menționate integral în speță.
- 25 Cerințele prevăzute la articolul 247 paragraful 7 punctul 3 din EGBGB privind informațiile obligatorii sunt interpretate în mod diferit în jurisprudența și doctrina naționale.
- 26 Potrivit unei opinii răspândite, este suficient dacă creditorul menționează în linii mari parametri esențiali pentru determinarea compensației pentru rambursarea anticipată. Potrivit jurisprudenței Bundesgerichtshof, metoda de calcul este prezentată într-un mod suficient de transparent și concis atunci când sunt menționați anumiți parametri, și anume, nivelul dobânzii modificat între timp, fluxurile de trezorerie convenite inițial pentru credit, beneficiul nerealizat al băncii, costurile de risc și costurile administrative economisite ca urmare a rambursării anticipate și sarcina administrativă în legătură cu rambursarea anticipată.
- 27 Potrivit opiniei opuse, este necesar să se menționeze în contract o metodă de calcul concretă, inteligibilă pentru consumator, privind dreptul la compensare pentru rambursarea anticipată, pentru a-i permite consumatorului mediu informat să aprecieze, cel puțin în linii mari, pe baza informațiilor contractuale, quantumul compensației pentru rambursarea anticipată. Prin urmare, simpla menționare a factorilor de care trebuie să se țină seama în cadrul calculării nu ar trebui să fie suficientă în privința informațiilor obligatorii, întrucât împrumutatul nu ar cunoaște valorile corespunzătoare factorilor specifici, iar un consumator mediu nu ar putea stabili legături între acești factori.

- 28 Astfel, pentru interpretarea dreptului național, este determinant modul în care trebuie interpretată cerința prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (r) din Directiva 2008/48 ce reglementează acest domeniu privind menționarea în mod clar și concis a „[informațiilor] privind dreptul creditorului la compensație și modul în care va fi determinată această compensație”.
- 29 Este posibilă interpretarea potrivit căreia, pentru explicarea modului de determinare a compensației datorate, să se poată face trimitere la principiile jurisprudenței și la factorii de calcul de care trebuie să se țină seama în acest scop, fără a menționa o metodă de calcul concretă.
- 30 O asemenea interpretare a articolului 10 alineatul (2) litera (r) din Directiva 2008/48 nu este totuși obligatorie. Astfel, formularea conform căreia informațiile trebuie menționate în mod clar și concis poate fi interpretată, de asemenea, în sensul că este necesară menționarea unei metode de calcul concrete, inteligibile pentru un consumator. Același lucru ar putea fi indicat de considerentul (39) al Directivei 2008/48, potrivit căruia calcularea compensației datorate creditorului ar trebui să fie transparentă și inteligibilă pentru consumatorii care se află deja în stadiul precontractual și, în orice caz, în timpul executării contractului de credit, precum și, în plus, ușor de aplicat de creditori, iar autorităților competente ar trebui să li se faciliteze supravegherea asupra modului de stabilire al compensației.
- 31 Întrebarea este pertinentă pentru soluționarea litigiului. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, informațiile obligatorii prevăzute la articolul 247 paragraful 7 punctul 3 din EGBGB nu sunt menționate corect în cazul de față, iar retragerea notificată de reclamant a fost efectuată în timp util și în mod efectiv.

Cu privire la întrebările preliminare 3.a) și 3.b)

- 32 Potrivit reglementării naționale prevăzute la articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 5 din EGBGB, „procedura de urmat pentru rezilierea contractului” trebuie menționată în mod clar și concis.
- 33 În cazul de față, în această privință, în contractul de credit se menționează condițiile în care există un drept de reziliere al creditorului pentru un motiv serios. Totuși, în contract nu se menționează forma aplicabilă rezilierii de către creditor, în special faptul că rezilierea trebuie efectuată pe un suport durabil, potrivit reglementării naționale prevăzute la articolul 492 alineatul 5 din BGB. Nu se menționează nici termenul aplicabil în cazul rezilierii de către bancă, de exemplu, prin mențiunea „fără preaviz”, nici informația privind un termen specific.
- 34 Dreptul împrumutatului – prevăzut de dreptul național în cazul obligațiilor contractuale de lungă durată, așadar și al prezentului contract de credit pe durată determinată – la reziliere pentru un motiv serios în conformitate cu articolul 314 din BGB nu este deloc menționat în contractul de credit. Nu este menționată nici procedura de urmat (în special forma și termenul) de către împrumutat pentru reziliere.

- 35 În ceea ce privește cerințele în legătură cu informațiile obligatorii prevăzute la articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 5 din EGBGB există opinii diferite. Acest lucru este valabil, în primul rând, în privința problemei dacă menționarea posibilității rezilierii pentru un motiv serios în conformitate cu articolul 314 din BGB chiar este necesară în cazul contractelor de credit pe durată determinată.
- 36 Potrivit unei opinii, în cazul contractelor de credit pe durată determinată este necesară doar informarea cu privire la dreptul de reziliere extraordinară al împrumutatului, prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2008/48, iar nu și la dreptul de reziliere extraordinară al împrumutatului, prevăzut la articolul 314 din BGB. În acest sens, se face trimitere, printre altele, la considerentul (33) al Directivei 2008/48 și la legătura sistematică. În continuare, este susținută și opinia potrivit căreia articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 5 din EGBGB ar trebui interpretat în conformitate cu directiva, în sensul că informarea poate fi efectuată numai cu privire la drepturile de reziliere pe care directiva le prevede în mod complet armonizat, iar drepturile de reziliere prevăzute doar de dreptul național nu pot fi nicidecum incluse în informațiile obligatorii. Această abordare este justificată, printre altele, de obiectivul caracterului comparabil al conținutului contractelor și al coerenței materialelor de informare în toate statele membre.
- 37 Potrivit opiniei opuse, banca trebuie să informeze împrumutatul – în orice caz, în contractele pe durată determinată – inclusiv cu privire la dreptul prevăzut de dreptul național la rezilierea extraordinară în temeiul articolului 314 din BGB.
- 38 În ceea ce privește amploarea informațiilor obligatorii prevăzute la articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 5 din EGBGB, este controversată și problema dacă este necesară informarea consumatorului în legătură cu cerințe privind forma și termenul în cazul drepturilor de reziliere prevăzute numai de dreptul național.
- 39 În consecință, opinia restrictivă prezentată mai sus, potrivit căreia drepturile de reziliere prevăzute pe plan intern nu pot fi menționate sau, în orice caz, nu trebuie menționate în cazul informației obligatorii prevăzute la articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 5 din EGBGB, consideră, *a fortiori*, că nu sunt necesare nici informațiile privind cerințele de formă în cazul exercitării drepturilor de reziliere prevăzute de dreptul național.
- 40 Opinia opusă consideră că este obligatoriu să se comunice consumatorului forma și termenul în care părțile la contractul de credit trebuie să își exercite drepturile de reziliere și consideră că aceasta include, în special, și informarea asupra faptului că rezilierea de către creditor trebuie predată pe un suport durabil, în conformitate cu articolul 492 alineatul 5 din BGB. În acest scop, sunt invocate textul articolului 10 alineatul (2) litera (s) din Directiva 2008/48, obiectivul asigurării unui grad suficient de protecție a consumatorilor și împrejurarea că articolul 10 din Directiva 2008/48 nu ar face distincția între drepturile de reziliere ale creditorului și cele ale împrumutatului.

- 41 Astfel, pentru interpretarea dreptului național, este determinant modul în care trebuie interpretată cerința prevăzută la articolul 10 alineatul (2) litera (s) din Directiva 2008/48 care reglementează acest domeniu privind menționarea în mod clar și concis a „[procedurii] care trebuie urmată în exercitarea dreptului de a cere rezilierea contractului de credit”.
- 42 În contextul obiectivului armonizării complete urmărit potrivit considerentului (9) al Directivei 2008/48, articolul 10 alineatul (2) litera (s) din Directiva 2008/48 ar putea fi interpretat în sensul că deși legiuitorul Uniunii a dorit să permită în mod deliberat drepturi de reziliere prevăzute la nivel național, consumatorul nu trebuie să fie informat decât cu privire la drepturile de reziliere prevăzute de directiva în sine. În favoarea acestei ipoteze ar putea pleda, în special, obiectivul menționat în considerentul (8) al Directivei 2008/48 privind „[facilitarea liberei circulații] a ofertelor de credite [...] în condiții optime [...] pentru cei care oferă creditele”.
- 43 Această concluzie nu este totuși obligatorie. De asemenea, obiectivul subliniat în considerentul (8) al Directivei 2008/48, privind un „grad suficient de protecție [a consumatorilor]”, ar putea impune informarea și cu privire la drepturile de reziliere prevăzute de legislația națională și la condițiile de formă aplicabile acestora. În favoarea acestei opinii ar putea pleda și considerentul (24) al Directivei 2008/48 potrivit căruia, înaintea încheierii contractului, consumatorul ar trebui să fie informat „pe larg”, precum și considerentul (31) al Directivei 2008/48 potrivit căruia contractul de credit ar trebui să cuprindă într-un mod clar și concis toate informațiile necesare privind drepturile și obligațiile care îi revin consumatorului în temeiul contractului de credit.
- 44 Întrebările sunt pertinente pentru soluționarea litigiului. În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre cele două întrebări preliminare 3.a) și b), informațiile obligatorii prevăzute la articolul 247 paragraful 6 alineatul 1 punctul 5 nu sunt menționate corect în cazul de față, iar retragerea notificată de reclamant a fost efectuată în timp util și în mod efectiv.